

ПІД ЛЕНІНСЬКИМ СТЯГОМ

СЬОГОДНІ В МОСКВІ ПОЧИНАЄ РОБОТУ ХХІV З'ЇЗД КПРС

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

Рік видання XII
№ 37 (1361).

ВІВТОРОК, 30 березня 1971 року

Ціна 2 коп.

ВЛИВАЄМО І СВІЙ ТРУД!

Так, сьогодні свято. Справжнє велике свято. Всіх народів неосянної Батьківщини, кожної радянської людини. В Москві сьогодні відкривається ХХІV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Мільйони на якусь хвилину застигнуть перед екранами телевізорів і біля гучномовців, звідки долинуть слова про відкриття високого форуму комуністів Країни Рад.

Розпочнеться ділова партійна розмова про поступ радянського народу на осяяному всеперемагачими ідеями Ілліча комуністичному шляху. І ось ж день відкриття партійного з'їзду — дзвінкомовний святковий день!

Бо нині партія підводить підсумок невтомної роботи, зробленої нею, радянським трудівником після ХХІІІ з'їзду КПРС — роботи самовідданої, кипучої.

Бо нині ще раз підкреслимо ту монолітну єдність ленінського загону комуністів і трудящих мас, що є першим і найголовнішим підмурком впевненої, творчої ходи нашої Радянської держави, її поступального руху до комуністичної доби.

Бо нині ми рапортуємо про вагомі здобутки невтомного розуму і рук, що протягом передз'їздової трудової вахти додали рідній країні і народному багатству, і могуті, і ще більшого розгону на ниві комуністичного будівництва.

Бо нині партія приступить до підсумкового обговорення і схвалення планів на нову радянську п'ятирічку, головне завдання якої полягає в тому, щоб «забезпечити значне підвищення матеріального і культурного рівня життя народу на основі високих темпів розвитку соціалістичного виробництва».

Разом з тисячами і тисячами рапортів свій звіт перед партією складає і орденоносна Кіровоградщина.

Обсяг виробництва за роки п'ятирічки збільшився майже в півтора рази, 81 процент приросту продукції досягнуто за рахунок підвищення продуктивності праці. Понад план реалізовано 2,4 млн. тонн бурого вугілля, 650 тис. тонн бруксту, 16 тис. тонн графіту, 244 млн. кіловат-годин електроенергії, понад 4,5 тис. свалок... Введено в дію 30 великих підприємств і комплексів, споруджено 800 тис. квадратних метрів житла... Врожайність зернових за 5 років зросла на 3,8 центнера... Побудовано 193 шкіл на 37 тис. учнівських місць...

Ось він — плід роботящих рук степовика!

І в ньому — частка невтомної праці передової комсомолії та молоді області. Це яскраво відбилося у комсомольській передз'їздовій давській вахті.

Достроково, до 5 березня, завершився квартальний план бригади Бориса Кривокопи з Олександрійського електромеханічного заводу. Десятки колективів працюють сьогодні на матеріалах, зеконномовлених за час передз'їздовий соціалістичного змагання. Колектив МТФ артілі імені Щорса Ульянівського району (групокомсорт О. Домська), зобов'язавшись до дня відкриття з'їзду виробити по 600 кілограмів молока на ко-роу, нині має близько 700 кілограмів. Комсомольсько-молодіжний механізований ланки Новомірогородського району, звернувшись із закликом — технічні культури в першому році нової п'ятирічки впровадити тільки своїми силами. Починає підтримати добровільчівці...

«Мій труд впливає на труд моєї республіки». Під цим девізом комсомольці і молодь Кіровоградщини стануть на вахту дев'ятиріччя, плани якої нині складають ХХІV з'їзд. І в цьому їх авторитет, і в цьому їх вірність Ленінським заповітам.

Валерій ЮР'ЄВ

З ТОБОЮ, ПАРТІЄ!

З ТОБОЮ, ПАРТІЄ, З ТОБОЮ
У ДЗВОНІ КОЛОСА, В ПІСНЯХ
ВСТАЄ БАГРЯНОЮ ГАБОЮ
СВІТАНОК ЗАВТРАШНЬОГО ДНЯ.
ЙОГО НЕ ВІНЧАНО У ЛАВРИ,
НА НІМ ТРУДА ГОРИТЬ ВІНЕЦЬ,
ПЛУГАТАРІ, НЕБЕС ІКАРІ,
ДАЛИ ЙОМУ ВОГОНЬ СЕРДЕЦЬ
З ТОБОЮ, ПАРТІЄ, З ТОБОЮ
ЗАВЖДИ ДОРОГА В НАС ОДНА.
МИ Ж МОЛОДІ! ЗА ДАЛИНОЮ
ГРЯДЕ НОВА НАМ ДАЛИНА.
ЯК ТІ САДИ — НОВІ ЗАВОДИ,
ВСЬ СВІТ У ЦВІТІ — БЕЗ ЖУРБИ,
ВСІ ПЛЕМЕНА І ВСІ НАРОДИ
ВКРИВА СЕРПАНОК ГОЛУБИЙ.
З ТОБОЮ, ПАРТІЄ, З ТОБОЮ,
ОТАК, ЯК ЛЕНІН НАМ НАРІК,
НЕ ЗНАТИ ТИШІ, СУПОКОЮ,
БЕЗКРИЛЛЯ ДНЯ НЕ ЗНАТЬ ВОВІК!
МИ Ж МОЛОДІ! ЗА ДАЛИНОЮ
ГРЯДЕ НОВА НАМ ДАЛИНА,
З ТОБОЮ, ПАРТІЄ, З ТОБОЮ
ЗАВЖДИ ДОРОГА В НАС ОДНА!

м. Кіровоград.

Комсомольсько-молодіжна колонна станції Помічна, якою керує делегат ХХІV з'їзду КПРС Володимир Трохимович Крохмаль, ще 5 березня виїхав на свій передз'їздовий зобов'язання.

На фото: В. Т. КРОХМАЛЬ (праворуч) з членами колонни машиністом Василем РУДІВЦЕМ і помічником машиніста Валентиним НЕСТЕРЕНКОМ.

Фото В. КОВНАКА.

ВОНИ З ЧЕСТЮ ДОДЕРЖАЛИ СЛОВА

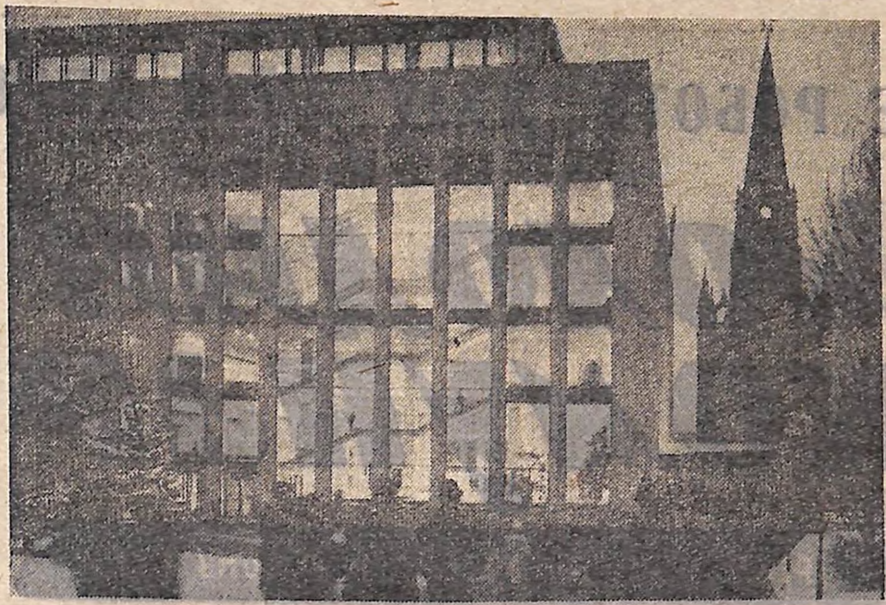
КОЛЕКТИВИ, ЩО ЗДОБУЛИ ПРАВО ПІДПИСАТИ РАПОРТ ХХІV З'ЇЗДУ КПРС І ХХІV З'ЇЗДУ КП УКРАЇНИ ПРО СВОЇ ТРУДОВІ ЗВЕРШЕННЯ:

Автобаза тресту «Кіровоградськбуд». Автобаза комбінату «Олександріявугілля». Балахнівський вугільний розріз. Бандурівський вугільний розріз. Бобриницька районна друкарня. Будівельне управління механізації робіт тресту «Кіровоградауглебуд». Відділ робітничого постачання Гайворонського відділку Південно-Західної залізниці. Вільшанський район електромонтажних виробничих об'єднань «Дніпроенергобудіндустрія». Гайворонський комбінат хлібопродуктів.

Гайворонська районна міжколгоспна будівельна організація. Голованівський лісгоспзг. Добровеличківське районне об'єднання «Сільгосптехніка». Долинський птахокмбінат. Залізнична станція Знам'янка. Знам'янська колійна машинна станція. Знам'янська енергодільниця. Капустянське кар'єроуправління. Кіровоградський меблевий комбінат. Кіровоградська взуттєва фабрика. Кіровоградський ремонтний завод «Укрсільгосптехніка». Кіровоградський ремонтний завод «Укрцукроремтресту». Колгосп «Агрос» Олек-

сандрівського району. Колгосп імені Гагаріна Світловодського району. Колгосп імені ХХ з'їзду КПРС Новоукраїнського району. Колгосп «Дружба» Гайворонського району. Колгосп «Заповіт Леніна» Маловисіківського району. Колгосп імені Ілліча Новгородківського району. Колгосп імені Калініна Долинського району. Колгосп імені Карла Маркса Ульянівського району. Колгосп «Комунар» Олександрійського району.

(Закінчення на 2-й стор.).

МОСКВА, Кремлівський Палац з'їздів. Сьогодні тут починає роботу XXIV з'їзд КПРС. Фото АПН.

Від з'їзду до з'їзду

Кременчуцька ГЕС народила місто Світловодськ. Кілька підприємств будівельної індустрії — то, безперечно, її діти і батьки. Саме завдяки будівництву електростанції вирости завод металевих конструкцій, завод залізобетонних виробів, завод силікатної цегли. Сьогодні Світловодськ постачає будовам теплових електростанцій залізобетонні конструкції і вироби, теплоізоляційні конструкції, силікатну цеглу, металоконструкції для ліній електропередач, пересувні дерев'яні будинки, стелярні вироби для житла, камінь, щебінь — такі матеріали, без

ПЛЮСИ ОБ'ЄДНАННЯ

яких не обійтись ні будівельникам, ні енергетикам — експлуатаційникам.

До 1970 року підприємства будівельної індустрії Світловодська, а також Кременчуцького заводу силікатної цегли, залізничне і укрупнене автомобільне господарства склали один комбінат. За роки восьм'яної освоєння комбінат змінив назву, розширювався, освоїв нові виробничі потужності, з успіхом виконував замовлення. Проте накопичилися юридичні і фінансові самостійності окремих підприємств у деякій мірі гальмували розвиток комбінату.

На перший погляд може здатись, ніби зміни носять чисто юридичний, формальний характер. Але це помилкова точка зору, у чому ми переконуємось на прикладах.

На базі Власівського заводу, або, як його називають, головного заводу залізобетонних конструкцій створено управління виробничого об'єднання, і лише цей простий захід дав значну економію державних коштів. Управлінський апарат скоротився десь чоловік на 130, а отже, і зменшилися витрати — 1970 рік дав понад 200 тисяч карбованців фактичної економії. Зменшилися непродуктивні затрати і знизилась собівартість продукції.

Окремі підприємства ввійшли в об'єднання на правах внутрішнього розрахунку, тобто централізовано виробництво, всі фонди, кошти — в руках одного хазяїна. Це, в свою чергу, дало можливість спрямовувати їх на «сузильні» ділянки виробництва, випроможувати його спеціалізацію. Правда, по шліху спеціалізації зробили лише перші кроки, однак в дев'ятій п'ятирічці вона негледіється, стане чіткішою, спроститься технологічний процес.

Створення виробничого об'єднання

ми вважаємо одним з найзначніших і найкращих підсумків восьмої п'ятирічки. Особливо вирости виробничі показники господарювання в 1970 році, тобто за час існування об'єднання. Порівнюючи з 1969 роком, ріст продуктивності праці становить 8,2 процента, рентабельність виробництва із 18,7 підвищилась до 20,3 процента. Поліпшилась заробітна плата робітників. За рік їхня розрахункова зарплата, без урахування її підвищення збільшилась на 4,8 процента.

Яскравою ілюстрацією до розвитку індустрії будівельних матеріалів між двома з'їздами КПРС є абсолютні цифри. Коли, скажімо, грошовий прибуток у 1966 році становив понад 4 мільйони карбованців, то в 1970 — понад 10 мільйонів. Останнього року восьмої п'ятирічки відправлено на будови лише збірного залізобетону 256 тисяч кубічних метрів.

У нас ще немало нерозв'язаних питань. Та в новій п'ятирічці, керуючись рішеннями XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду Комуністичної партії України, ми розв'яжемо їх. В цьому великою опорою нам будуть молоді виробничники. Комсомольська організація об'єднання чималенька — близько 800 чоловік. Комсомольці створюють молодіжні колективи, які добре зарекомендували себе у дні передз'їздовської вахти. Один із цих колективів очолює молодий комуніст, депутат міської Ради депутатів трудящих, член міського комітету комсомолу Володимир Семенов. Середньомісячний нормовиробіток бригади слюсарів-складальників металевих опор ліній електропередач В. Семенова — 165 — 170 процентів. Творчий підхід до праці, велике горіння притаманні комсомольсько-молодіжним колективам Н. І. Вінниченка, І. Н. Черняка, де також перевиконання зобов'язань стало доброю традицією.

Зараз зусилля інженерно-технічних працівників, робітників, комсомольців спрямовані у єдине русло: інтенсифікація виробництва. Більше продукції народним будовам! Нас партія кличе вперед — ми йдемо за партією. Шириться раціоналізаторський рух, боротьба за економію матеріалів, електроенергії, робочого часу серед усього колективу об'єднання.

Ю. ДАЦЕНКО,
генеральний директор виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».
М. Світловодськ.

НАШ РАПОРТ

ЕФЕКТ КРАВЧЕНКА

Чомусь побутує враження, що раціоналізаторська думка на ремонтних підприємствах у загоні. Мовляв, там же не випускають нової продукції, а лише ремонтують. Та інженер-конструктор відділу головного конструктора Олександрівського рудоремонтного заводу Василь Кравченко спростував це твердження. Він один лише торік запропонував шість раціоналізацій. Економічний ефект від них — близько тридцяти тисяч карбованців.

Останній і найцікавіший винахід В. Кравченка — кабельний барабан. Ні, Василь не винайшов його, а вдосконалив. Якщо раніше цей барабан був дерев'яний з нарізними канавками для троса, то тепер буде металевий. Канавки не парізуватимуться, а напаяватимуться.

Ефект від цього вже відчували вуглерозрізи, де успішно служив цей барабан. По-перше, подовжився строк його служби у 4 — 5 разів. Та й процес виготовлення цього барабана тепер набагато простіший. Це його подарунок XXIV з'їзду КПРС.

ВОНИ З ЧЕСТЮ ДОДЕРЖАЛИ СЛОВА

КОЛЕКТИВИ, ЩО ЗДОБУЛИ ПРАВО
ПІДПИСАТИ РАПОРТ XXIV З'ЇЗДОВІ КПРС
І XXIV З'ЇЗДОВІ КП УКРАЇНИ ПРО СВОЇ
ТРУДОВІ ЗВЕРШЕННЯ

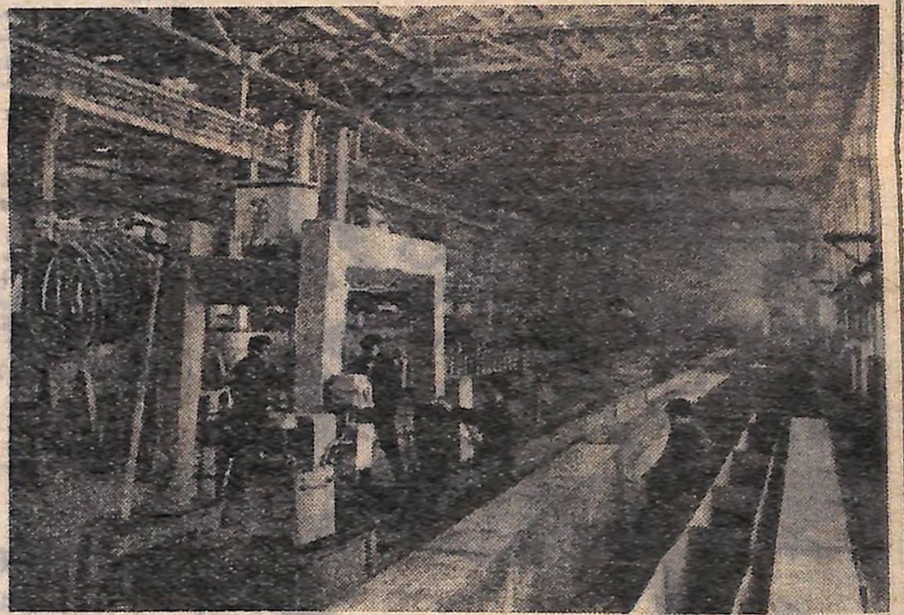
(Закінчення).

Колгосп імені Крупської Гайворонського району. Колгосп імені Комінтерну Онуфріївського району. Колгосп імені Леніна Світловодського району. Колгосп «Победа» Кіровоградського району. Колгосп «Победа» Знаменського району. Колгосп «Прогрес» Долинського району. Колгосп імені Свердлова Добровеличківського району. Колгосп імені Тельмана Голованівського району. Колгосп імені Фрунзе Ульяновського району. Комбінат «Буддеталь» тресту «Кіровоградпромбуд». Кіровоградська фабрика «Прогрес». Маловисківський цукрокомбінат. Маловисківський завод сухого молока. Михайлівський вугільний розріз. Морозівський вугільний розріз. Новоміргородський шкірзавод № 19. Новоукраїнський елеватор. Новоукраїнський щебеневий завод. Олександрійський завод підйомно-транспортного устаткування. Олександрійський електромеханічний завод. Олександрійська шахта № 3—біс. Олександрійське автотранспортне підприємство № 10062. Помічанський плодоконсервний завод. Радгосп імені Карла Маркса Долинського району. Радгосп «Лісний» Кіровоградського району. Радгосп «Третій Вирішальний» Новгородківського району. Розріз-монтажне управління тресту «Кіровоградвуглебуд». Семенівсько-Голованівська брикетна фабрика. Цегельний завод Онуфріївської районної міжколгоспної будівельної організації.

Колектив Олександрійського заводу підйомно-транспортного обладнання першим в області виборов право підписати трудовий рапорт XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України.

НА ФОТО: в новому цеху по виготовленню виробів в Олександрійському заводі підйомно-транспортного обладнання.

Фото В. КОВПАКА.

ДЕЛЕГАТИ ПАРТІЙНОГО З'ЇЗДУ

Григорій Іванович АЛЕКСЕЄВ, слюсар ремзаводу «Укрліфгостехніка».

Марія Ананівна ЯМКОВА, ланкова колгоспу імені Фрунзе Ульяновського району.

Під девізом

Вперше слово «мама» ми написали на класній дошці. За партою поступово усвідомили значення слів — «біоклітина», «косинус», «атомне ядро». Той вагомий багаж знань, який стане потрібним у подальшому житті, допоможе правильно вибрати шлях і не збоїти з нього, дає нам рідна школа. Тож як важливо, щоб був він повен, щоб не залишилось в цьому порожніх місць через колишню не уважність, недоробленість.

Старші товариші дали нам наказ: учитись. І ми виконуємо його. Якщо коротко сказати, чим живе наша шкільна комсомольська організація сьогодні, то це — виконання завдань республіканського огляду «Партії на вірність присягаємо». А огляд, перш за все, це боротьба за високі знання.

В школі працюють пости всеобучу, за слабкішими учнями закріплені комсомольці — відмінники. Комітет комсомолу щомісяця аналізує стан

успішності, причому, в полі зору його не тільки левісткуючі учні, а й «трієчники». Велику допомогу в боротьбі за високу успішність і відмінну дисципліну надає шкільне радіомовлення. Тільки пролунає голос: «Увага! Увага! Слушайте шкільну радіогазету!», як біля репродуктора збираються учні. Вони почують, який клас сьогодні попереду, хто з учнів добре навчається, а хто має незадовільні оцінки. Радіогазета повідомляє шкільні новини, як, наприклад, про зустріч дев'ятикласників з комсомольцями с. Каніж, про концерт, який показали учні 10-го «В» класу робітникам цегельні тощо. Зараз через радіогазету проволиться обговорення питання про зразкову поведінку. Республіканська експе-

диція «В країну знань» активізувала роботу нашої шкільної комсомольської організації. В школі створено експедиційні загони по всіх напрямках. У нас багато відмінників — комсомольців. Це дев'ятикласники Тарас Ткаченко і Тарас Мурашко, десятикласники Георгій Соколов, Михайло Степанов та їхні друзі. На «відмінно» закінчили третю чверть близько ста юнаків і дівчат.

Перший етап огляду «Партії на вірність присягаємо» ми закінчили успішно. Комітет комсомолу школи набув певного досвіду і всі свої зусилля направлятимемо в подальшому, як і до цього, на боротьбу за глибокі і міцні знання.

Людмила КОРЧОХА,
секретар комітету комсомолу Новоміргородської СШ № 2.

ДЕЛЕГАТИ ПАРТІЙНОГО З'ЇЗДУ

Михайло Олександрович М'ЯГКИЙ, головний лікар обласної лікарні.

ДЕЛЕГАТИ XXIV З'ЇЗДУ КПРС

НАЙВИЩЕ ДОВІР'Я

Москва зачаровує з першого погляду. З першого погляду закохуєшся в її вулиці, площі, архітектурні ансамблі, в її грандіозні і прекрасні споруди — від Кремля до Останкінської вежі. Віталій з захопленням адивлявся в столицю з вікна авто і переживав ті незабутні враження, які може подарувати тільки Москва.

Але найчастіше забилося серце на Красній площі, коли разом з іншими посланцями комуністів Кіровоградщини на XXIV з'їзд КПРС він прийшов, щоб поклонитися Леніну. Саме розливали в піднебессі свій малиновий передзвін Кремлівські куранти. І Віталію подумалося, як це символічно, що саме цей відремонтований за ініціативою Ілліча і заведений за його життя годинник на Спаскій вежі відряховує хвилини і години історії нашої держави. Історії, однією з яскравих сторінок якої стане XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу, делегатом якого обрано і його, бригадира бригади формувальників ливарного цеху ковкого чавуну заводу «Червона зірка».

В Георгієвському залі Кремля, де відбувалася реєстрація делегатів з'їзду і вручались тимчасові посвідчення, Віталій побачив і почув мову росіян, білорусів, грузин, вірмен, казахів,

узбеків, латинів, людей багатьох інших національностей. І тут він майже фізично відчував монолітність нашої партії, котра хоч і об'єднує людей з різними мовами, і звичаями, проте лишається назавжди зцементованою, єдиною. Про це почуття, яке охопило його тут, у Кремлі, він обов'язково розповість, коли повернеться додому, товаришам по роботі.

Товариші... Тут, у Москві, Віталій Гетьманець часто згадує своїх хлопців. З особливою теплотою — комуністів Павла Цуканова, Віктора Лисенка, Георгія Дудника. Це завдяки їхньому ентузіазму, незламній волі бригада добилася великих успіхів і завоювала право називатися колективом комуністичної праці. А бригада — це ще Борис Масловський, Георгій Злоказов, Павло Ворона, Анатолій Василенко, Галінзян Асатурін, Дмитро Гайданенко... Не хлопці — герої! Своєю п'ятирічку бригада В. Гетьманця виконала ще до столітнього ювілею В. І. Леніна, зеконномашини при цьому 180 тонн рідкого чавуну — ціле озеро. А сам бригадир за п'ятирічку виконав сім з половиною річних норм. Коли до нього приходять за досвідом, він неодмінно підкреслює:

— Потрібне глибоке знання виробничого процесу і постійне його удосконалення.

І ділитися досвідом щиро, від усього серця. При цьому з притаманною йому скромністю змочує про свою громадянську неграмотність.

про свою партійну пристрасть, яка проявляється в будь-якій справі, за яку б він не брався. Віталій Гетьманець саме та людина, яка відповідає уявленням про передового робітника нашого часу. Віталій вважає своїм партійним обов'язком запалювати прикладом товаришів — і він дає деталі в рахунок 1974 року. Думаючи про бригаду, про примноження трудових традицій, багато часу віддає навчанню молодих робітників, які вступають в колектив. Він сприяє успішній всьому цеху, ділячись роздумами і досвідом з бригадою Володимира Вербицького, з якою змагаються його формувальники. Гетьманець підкуплюється про весь завод, коли виступає на партійних зборах з критикою недоліків, які гальмують реконструкцію підприємства. В усьому цьому він розкривається як робітник з широким державним поглядом на життя, і обрання на XXIV з'їзд партії стало не тільки злетом його духовного розвитку, а й виявом найглибшого довір'я його робітничій честі і мудрості.

Готуючись до з'їзду партії, формувальники бригади В. Гетьманця план першого кварталу зобов'язалися виконати до 15

березня, а річну програму завершити за 9 місяців. Перший результат: квартальний план успішно виконано. Буде й другий результат, і неодмінно радісний теж. Хлопці, друзі Віталія, які в ці дні стоять на ударній з'їздовській вахті, не підведуть...

А сам Віталій прийде сьогодні в Кремлівський Палац з'їзду. Наділений великими повноваженнями, він разом з іншими делегатами XXIV з'їзду КПРС вирішуватиме питання величезного політичного, державного, історичного значення. Він, робітник, комуніст.

А. КРЯТЕНКО.

Завод «Червона зірка».

На фото вгорі: делегат XXIV з'їзду КПРС Віталій Іванович ГЕТЬМАНЕЦЬ (другий справа) з товаришами по роботі.

Фото В. КОВПАКА.

— I —

В ХАТІ пахло любистком і м'ятою, а за зсипаним вікном, немаче срібнопереї пташенчат, бурхали совиці зайчики. Чи не так і ти, Надійко, спурнула з батьківської пороги, поділася у світ вранішньої лунки? А вона ж тут, ота доля, в теплом колосі, в прожитках добрих материнських рук. Кому ж нині сіяти завтра?

Стара Чепелиха вийшла тупас по маті. Старій Чепелиці здається, що ось-ось відкриються двері і на порозі постане усміхнена донька. Але то тільки здається. Ось уже десятилітній рік, як подалася Надійка з селом... А на материнському серці — жура, та й перед людьми якось не тече... А всі нощі ще й у сні таке приверзало, що задвоєно до світанку прокинулася Чепелиха, до ранку очей не змигнула. Привиділося їй біли-то її онуки геть біля хати любистком витоптали, м'яту стозогнали, а потім почали крутити золоті гідзи чубатим соняшниками...

І якби ж відала стара мати, що теперішній суботній вечір, на порозі вітанься донька з внучатом, то медяники би пакисла, пироги наставила б на столі...

Пішиться бабуся внучкам. А вони ж такі пустунки, скажуть, новозенята, ніколи старої, сміють її за погляд відкинути: «Ба, а коли від нашої хати до ставка трамвай ходив? Ба, а коли ти нас поведеш до маминих свинків?»

Таких всміхається на те стара Чепелиха.

А по обіді хвалиться доньці:

— Вовка Карандашов теж учора приїхав... З сім'єю...

— І Сергій Віліжницький, — додає Надія, — вже й на роботу влаштувався, у нас, на свинофабриці!

— II —

Машина проскочила вибоям і опинилася на горбі. Візну, в широкій долині, різно виділилися дахи будинків. Село, як село. Та тільки в'їхав

ли на першу вулицю — увагу привернула велика кількість дерев. Вітку тут, мабуть, як у затісному парку!

Це одне, що особливо кинулося у вічі. Майже у кожному дворі стояли нові цегляні будинки, крім бляхатих черепиць. Першу — хатину під солом'яними стріхами, деякі, правда, напіврозібрані, інші — на зачуху. На спомин чи що? В окремих дворах — неглибокі праміди. Значить, закінчили по всьому тугі кельми, теслярські сокири!

НАРИС

ДУХ ЗЕМЛІ

Машина мчить далі. Дорога без вибоїв. Асфальт. Поруч мене — секретар комсомольської організації колгоспу Валентина Книшова. Вона комуністка.

— Он дівчинка лікарка на 35 місць. Але це нас не зовсім влаштовує... Будемо нову, типову. Є в нас і поштове відділення, і кімната шкільної наглядності вистачає...

Раптом її очі спалахнули змовицями:

— А ви знаєте що таке агроном-енгомоти?.. Мовчите. Ото ж то! В нашому селі, за останній час з'явилися професії, про котрі раніше ніхто й гадки не мав. Цікаво знати? Прощу: синар — оператор, телемастер, рентгенолог, інструктор по спорту... Коли раніше в селі було лише два «інтелігентні» — ніл і долька, то зараз одиниць лікаря і лікарів масою більше п'ятдесяті. А це близько сорока спеціалістів з вищою освітою!

Цікавим є той факт, що колгоспні спеціалісти — не якісь там «переселенці», а місцеві жителі. Серед них

Петро Довгань, артильний інженер-електрик. Після школи працював у рідному селі. Потім поїхав до сільськогосподарського Інституту, закінчив, повернувся до батьківського двору... Така ж доля і в Миколи Кубракова, який працює нині інженером по механізації трудомістких процесів тваринництва. Тамара Скорська, Оля Гринченко, Валентина Яценко після школи навчалися в Дмитрівській однієї сільськогосподарської школі. А нині — теж в рідному селі.

Таких прикладів можна було б наводити багато.

Але кілька слів про школу. Комсомольська організація колгоспу — справжній друг школярів. Серед старшокласників особливо часто можна бачити вожатів-виробничників: заочальника дитсадка Лябу Лебедева, тракториста Василя Сидоренка, шофера Василя Пузача, кухарку Олену Гринченко.

Для школи колгосп викликав понад тридцять гектарів землі. Дерев, кустів і уніч разом з шефами-колгоспниками вирощують на своїх ділянках високі врожаї кукурудзи, соняшників, картоплі. Та, мабуть, головна суть навіть не в цифрових показниках урожаю. Головне те, що діти вчаться відчувати дух землі, його озову красу і велич. То й не дивно, що з торішніх випускників жоден не байдужий: одні навчаються в спеціальних навчальних закладах, інші — працюють в колгоспі.

Лише цього навчального року артиль направив на навчання 20 хлопців і дівчат. Вони — колгоспні стипендіати.

— IV —

Секретар парткому колгоспу Андрій Олександрович Млижский кивнув головою на купу листів:

— Заван... Минулого року прийняли до колгоспу близько 120 чоловік... Одні з них у свій час подалася були лунки тепліших місць, інші вперше прийшли з сусідніх областей. А зараз маємо заяву не тільки з ближніх міст, а навіть з Сибіру, Грузії, Узбекистану!

Так що доводиться правління колгоспу замислитися: а як приймати будуть влітку? Вже зараз, крім типових одноповерхових будинків, артиль починає зводити двоповерхові котеджі з всіма побутовими зручностями.

І не дивно, що кожен, хто залишається назавжди в рідному селі, відчуває справжню турботу з боку правління, партійної та комсомольської організацій.

Ось лише кілька фактів. Жодне село не залишилося без школи. Молодочини отримують від імені всіх одиосельчан придане у вигляді шафи, ліжка чи якоїсь іншої цінної речі. А мають і — обов'язково колясочку, та ще з прострадзаним, повзунками, шапочками і т. д.

Кожен новобранець отримує гарну дорожню валізу і не пусту, а з усім, що необхідно військовій. Коли ж вчорашній солдат знову повертає-

ться до рідної артілі — йому виплачуються відомі в сумі двохсот карбованців.

Колгосп імені Леніна спеціалізується по виробництву м'яса. Але є в господарстві й солідна тваринницька ферма. З високими парками! Але ж кожна дворка знає, що коли вона до сьомого листопада надає 3 тисячі кілограмів молока — отримує премію у вигляді золотого годинника, коли пошастить взяти від кожної корови ще на п'ятисні кілограмів більше — отримує холодильник чи телевизор!

Лише цього року по туристських путівках за кордон, на Кавказ, по санаторіях і курортах роз'їхалося близько ста працівників господарства. І кожна путівка — за рахунок колгоспу.

Знову ж такі це — лише далекі відсотки від тих прикладів, котрі говорять про турботу за сільським трудівником.

— V —

Просто не хотілося відійти з цього гарного, по-справжньому оповелого села.

Гайбока запала в душу і стара Чепелиха з донькою Надією та внучатом, і вчорашні випускники місцевої школи, а нині шофери Віта Хлівний, Володя Гринченко, Саша Вова, Гриша Джуган.

А ще лукавий погляд колгоспної секретар-машиністки Віри Сірки. Вона теж після десятого класу вийшла до Дніпропетровська. Здобула професію друкаря, одружилася у місті над Дніпром... І все-таки прийшла до рідної хати.

— Значить, з моєю спеціальністю певляко було б влаштуватися в місті, але село для мене — все! Там більше, горджуся тим, що я — перша друкарка в нашому селі, і відчуваю, що досить потрібна людям.

Н. ПАЛІВОДА.

Колгосп імені Леніна Долинського району.

ІНЖЕНЕРИ? У НАС — СВОЇ

РАДАЮ, зі мною погодяться, якщо скажу, що Олександрійцім зараз багато хто заздрить. Але відкриття видного навчального закладу у звичайному районному центрі — це велика подія.

Але зараз мова не про привілеї. А про те, чим займається наш інститут. Вірніше — Олександрійський філіал Дніпропетровського гірничого інституту імені Артема.

В тому, що він відкрився у 1968 році, є щось символічне. Бо інститут — ровесник п'ятирічки. Завдяки аналізу пройденого шляху і вчуттю в рядки Директив, звернених безпосередньо до нас, можна без перебільшення сказати, що наше існування відчутне.

Олександрійський філіал став не лише навчальним, а й культурним центром. У нас часто проводяться вечори відпочинку, цікаві вогнища, де молоді гарно проводять своє дозвілля. Організаторами таких заходів є, звичайно, наші студенти.

Олександрійцім швидко потрібно 150 інженерів. І в недалекому майбутньому ми повинні задовольняти цю потребу. Інженери будуть свої. А перевагу цього не треба доводити. Звісно, що людина, яка живе і працює в одному місті, та ще й освіту здобуває без відриву від виробництва, не буде «відпрацьовувати» два роки, а потім їхати в шахти «справжньої роботи». Забезпечення буде стабільним.

Але це один бік справи. Інший — наша науково-дослідницька робота, зокрема, участь в ній наших студентів.

Звичайно, порераховувати все те, над чим ми працюємо чи вже зроблено — неможливо. Та й потреби. Наголосимо лише на тому, що знайшло своє застосування безпосередньо на підприємствах Олександрії.

Робітник електромеханічного заводу, студент третього курсу нашого інституту Анатолій Горюнов розробив пристрій для контролю освітлення шахтових вод на брикетних фабриках. Це справжня знахідка. Особливо для умов Олександрії (маю на увазі незначні водні ресурси). Цей пристрій знайде широке застосування. Більше того, наші науковці вже працюють над розробкою подібної установки для очищення природних вододжерел.

На Олександрійському авторемонтному заводі теж знайшла застосування розроблена в нашому інституті установка для відновлення зношених деталей автомобілів.

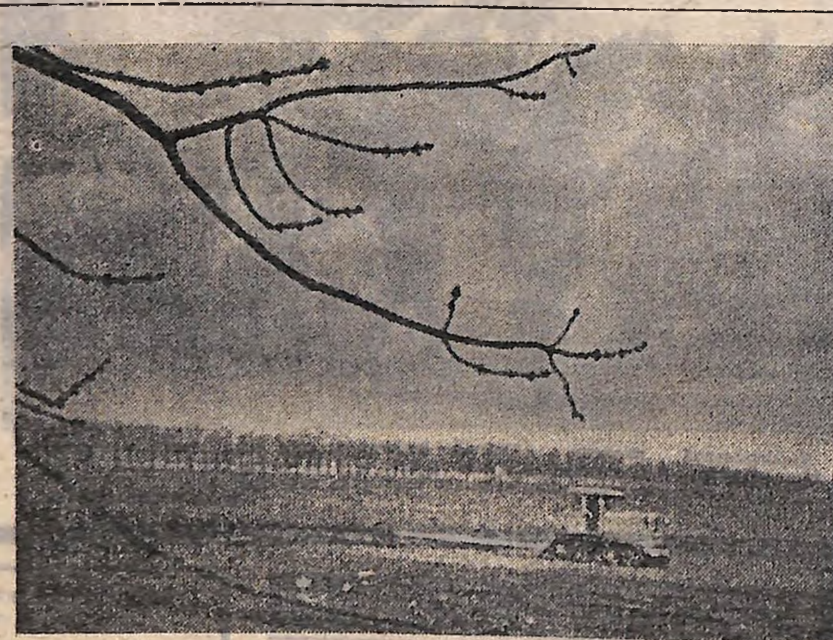
Багато цінних раціоналізаторських пропозицій запропоновано нами для шахт і вугільних розрізів. Так, на Бандурівському вугільному розрізі успішно діє автоматичний пристрій по визначенню різного органу екскаватора відносно забою. Й автор — доцент В. П. Грибков і старший викладач В. Г. Загородній.

А нашим «Методом по проходці траншей у скелях ґрунтах» користуються на гірничозбагачувальному комбінаті міста Комсомольська і на будівництві Караульського каналу.

Цей перелік можна продовжувати. Колектив нашого інституту і надалі буде працювати з повною віддачею. Є у нас для цього всі умови.

П. МИРОНОВ,

заступник декана загальнотехнічного факультету Олександрійського філіалу Дніпропетровського гірничого інституту імені Артема.

Прийшла весна, і на колгоспних лапах знову загули мотори.

НА ФОТО: закрита водами в колгоспі «Дружба» Новоукраїнського району.

Фото В. КОВПАКА.

ДЖЕРЕЛО ПАТХНЕННЯ

ОБЛАСНА НАРАДА ЛІТЕРАТОРІВ

«Літератори орденоносної Кірово-градщини палко схвалюють нові плани Комуністичної партії Радянського Союзу. Ми будемо дбати про зростання своєї художньої майстерності, щоб всебічно, на рівні вимог нашого часу висвітлювати багатогранний образ радянської людини, класичні наші сучасники своїм щирим голосом до звернення нового трудового подвигу в ім'я торжества ленінських ідей».

Ці рядки записано в резолюції наради літераторів області, які напередодні відкриття великого партійного форуму зібралися, щоб обговорити важливий історичний документ — проект Директиви ХХІV з'їзду КПРС по новому п'ятирічному плану. Доповідач голова обласного літоб'єднання В. О. Погрібний, відзначивши, що за час між партійними з'їздами майстри слова Кіровоградщини видали «на гора» більше літературної продукції, ніж за всі попередні майже двадцять років існування обласного літературного об'єднання, підкреслив необхідність підвищення художньої майстерності, розширення тематики в художній творчості літераторів, посилення уваги до людини-трудівника, звернення до сучасників.

Нові плани партії вимагають нової

енергії трудящих має, нового ентузіазму і горіння, і велика честь випадає нам, митцям, щоб пристрасним, правдивим словом додати всього цього національному читачеві. Така думка була провідною у виступах члена СПУ О. Моторного, І. Гельмана, відповідального секретаря обллітоб'єднання В. Базилевського, керівника літературної групи В. Колесникова (м. Олександрія), С. Шеврякова (Голованівський район), голови обласного об'єднання самодіяльних композиторів О. Смолянского, голови літстудії «Вісь» М. Сухова (м. Новомиргород), члена літстудії «Січач» Є. Желязнякова, М. Житнього (сміт. Компаніївка).

На нараді з промовою виступив завідувач відділом пропаганди і агітації обкому КП України О. К. Піскунов.

В роботі наради з'являється заступник завідувача відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренко.

Розглянуто питання про прийом в члени літоб'єднання. Ними стали В. Бондаренко, А. Саржевський, Д. Танський (м. Кіровоград).

Увечері цього дня в Палаці піонерів відбулася зустріч літераторів Кіровоградщини з молоддю обласного центру.

НАРОДЖЕНА У ВОСЬМІЙ

рпливом вічно живої, річно хвилюючої музики великого пісенного композитора, а розмова про його музику тривала і в класах.

Коли ж класні кімнати опустіли, директор школи Ганна Сидорівна Баранчик розповіла:

— Наша школа організована в першому році минулої п'ятирічки. Вчителі не без підстав кажуть про неї: «Народжена восьмою п'ятирічкою». В школі часто влаштовуються тематичні музичні вечори, творчі звіти, які користуються великою популярністю і в учнів, і в їх батьків. Тому бажаючи займатися музикою дуже багато.

За п'ять років кількість учнів у школі зросла вдвоє. Якщо раніше у нас навчалися переважно діти службовців, то зараз — діти робітників і колгоспників. Значно зріс загальний рівень культури, посилюється потяг до класичної музики.

Зараз школу відвідують 150 дітей. Уже відкриті класи при Будинку культури цукрового заводу, а з часом, коли буде споруджене нове приміщення, перед вчителями Долінської музичної школи відкриються ще ширші можливості виховувати у дітей любов до музики, любов до прекрасного.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

На фото: викладач С. Г. АВАМЕНКО проводить заняття з Танею СОЛОМКО.

ФОТО АВТОРА.

сміт. Долінська.

Діти ще довго перебували під

Танцювальний колектив «Юність» Кіровоградського педінституту — студентська гордість. Він відомий не тільки в нас, а й за рубежами Вітчизни. До партійного з'їзду ансамбль «Юність» підготував нову програму.

Фото В. КОВНАКА.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

ПОМІТНО вшухав штурм, і над кораблем пронеслися фашистські літаки. Круто розвернувшись, перейшли в атаку. Навколо корабля здіймаються сірі водянні смерчі. Падає мертвим навідин гармати, на його місце стає офіцер Обжеля. Його теж поранено. І хоч атаку відбито, та судно приречене на загибель: крізь пробоїну рветься вода.

Перемагаючи біль, Обжеля кинувся рятувати поранених. Лівою рукою підтримував неспроможних моряків, правою гріб проти хвиль. В зубак загиснув партквиток. Солоня морська вода роз'їдає рану. Поклавши на холодний пісок врятованого матроса, Обжеля знову кидається в море. П'ятнадцятьом бойовим друзям врятував життя воїн-комуніст. А потім... Загойдалася земля, каруселлю

і знову напливав маревом минуле... Комуніст Обжеля в чистісіньку загану, і почався борець із злісною куркульською та бандитськими похідками, що блукали в лісах Первомайщини. Олександр обступив гурт жінок. Галат і Лемонт. — Робітникам і Червоній Армії хліб потрібен. А куркулі його гноять в ямах, — закінчив свою коротку промову Обжеля. — І тоді одна з жінок істерично закричала: на! грабують, нас убивають! І раз із-за саду з-двох хвиль і вилами в руках вибігла патага осканеніх куркулів. — Що ви дивитесь на цього молодкоса? — і раптом одні із них. — В колодязі його! Чекіст не розгубився, права рука торкнулася кобурі револьвера. — Я виконую завдання робітничо-селянської влади, і якщо ви будете протидіяти цьому, станете вряжними пособниками ворогів революції. Куркульня відступила. Хлібозаготівля не була зрада. Пізніше, після ліквідації банди Киша у Голованівському лісі, Олександр ви-

НАГОРОДИ ОЛЕКСАНДРА ОБЖЕЛЯНА

В БІЙ ВЕЛИКОМУНИСТИ

гойнулося небо. Перед ним постала його рідна, його село, друзі...

...В селі Тишківці, що за Добровеличківкою, на майдані людно. Оглядаючись, поміняв селяни, тихо віталося, слухали жінки.

Тремтінням рук мав пригортованого Сашка, непомітно позавував на солдатів у зеленій мундирах.

— Це чужинці, сини, погані люди... Прі-йшли, щоб на землі нашої обжати.

На Сашкович очак бузувірні вела до публіки його одностайні — партійні Габарєвського, Бабенка... Рєстрєлювали і вшали жінки.

Прийшов додому і до матері: — Я їм помчуся, обов'язково помчуся...

Крута стінка — села хлопчину у вир життя. Померла його мати. Почалися роки тривожної юності: хлібозаготівля, ліквідація неписьменності, колективізація на селі, і вже Олександр Обжеля — комсомолець. Над молодим ентузіастом куркульня готувала розправу. Стріляла по йому з обрізів, робила спробу живцем риннути в криницю...

ПІЗНЬОЇ осені стомлений Олександр повернувся додому. Мачуха щось буркотіла під ніс і відсереджала люті очі. Одного весняного вечора Олександрові не відчинили дверей. Все арозуміло... Додому більше не повертався. Спав на столі в сільському клубі, обідає у друзів-комсомольців. Аж ось Олександр Обжеля викликали в Новозаркавський РК ЛКСМУ.

— Тобі вчитися треба, друже, — почав розмову секретар. — Підстає дівчата, стає піонерами, а дитячих пожитків мало.

— Нічого не дам і додому більше не приїду, волоцюго! — гримнула бездумна мачуха. — Продався нечистим, нехай вони тебе одягають і харчують.

Заскрипіли сімешні двері, сухо стукнув за-сув... Та юнак не впаде у розпач. Мріяв про навчання. В латиних штахет, босий добрався до окружного міста Первомайська. Шість місяців навчався на курсах піонервожатих.

...На короткий час поверталася свідомість. Лежить на піщаному березі. Поруч — поранений. Над Таманню блищить саїтанок. Там, за чорною кіптявою, на клаптику землі гримить канонада, стрекочуть кулемети. Радянські вигазі зальняють сплюндровану фашистами кримську землю.

кланявся в райком партії.

— Молодий що ти, а трудючі жаття аж астиг пізнати, — почав розмову секретар. — Подіси до Москви, вчитися знову будеш.

І розпорядився готувати документи для від'їзду Обжеля на навчання.

...За подвиг на Чорноморському узбережжі Олександр Васильович був нагороджений орденом Червоної Зірки. І лише через сім місяців повернувся в стрій...

Січневі бої під Будапештом. Вдень і вночі не атхас артилерія, кипить вода в тихому Дунаї. Військова частина, в якій воював Обжеля, потрапила в оточення.

Треба було вивести важливі документи. Завдання не з легких. І виконав його до-ручки капітан Обжеляну.

Встановивши на автантижній автомашині кулемет, він з групою бійців на великій швидкості проскочив на околицю міста Дуна-Пентала. Гітлерівці спочатку прийняли їх за своїх, і лише після того, як кулеметники відкрили по них вогонь, залюпотіли ворожі міномети. Машину проско-чила нейтральну зону. Документи були доставлені в штаб Дунайської флотилії.

На грудях офіцера засяяв орден Вітчизняної війни II ступеня...

Переможним салютом народ зустріч кінця війни. З фронту додому поверта-лися солдати. І хоч Олександр Васильович в бок був контужений (сім раз по-ранений), продовжував службу на флоті.

Та рани давали себе знати. Невдовзі по-вернувся до сім'ї, в Москву.

Не сиділо вдома колишньому воїну, пішов працювати. А нині бере активну участь в громадсько-політичному житті свого підприємства. Комуніст-дипломат в строю.

О. КОВТУН,

учитель Маловисківської СШ № 3.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ВІВТОРОК, 30 БЕРЕЗНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.55

Відкриття ХХІV з'їзду КПРС.

Трансляція з Кремльського

Палацу з'їзду. (М). 11.30

Світ соціалізму. (М). 12.00

Телевіст. (К). 10.25 — Делегати

ХХІV з'їзду КПРС. Телеві-

ст. «Олександр Мордух». (К).

10.40 — Для школярів «Зна-

мо, діти, робітничі». (К). 17.40

— Телевіст. (К). 15.00 — Ре-

портаж про відкриття ХХІV

з'їзду КПРС. (М). 15.00 — Ук-

раїнське кольорове телебачен-

ня «Звучить Бандура». (К).

19.30 — Кольорове телебачен-

ня. Художній фільм «Секретар

парткому». I серія. (М). 20.40 —

Концерт. Виступає Державний

академічний російський хор

імені П'ятницького. (М). 21.00

— На ХХІV з'їзді КПРС. (М).

22.00 — Спеціальна інформа-

ційна програма «День за

днем». (Кіровоград). 22.30 —

Кольорове телебачення. Чем-

піонат світу з хокея з шайбою.

СРСР — США. (Швейцарія).

17.40 — Телевіст. (К). 18.00

— Шодення ХХІV з'їзду КПРС.

(М). 18.15 — Концерт для

дітей Червонопрапорного

інституту ім. Олександра ан-

самбля пісн і танцю Радян-

ської Армії. (М). 22.00 — Ко-

льорове телебачення. Чемпіо-

нат світу з хокея з шайбою.

СРСР — США. (Швейцарія).

23.10 — «Зустріч з піснями».

Концерт. (Львів). 23.50 — Теле-

віст. (К).

пн». (Херсон). 12.00 — Кольо-

рове телебачення. Чемпіонат

світу з хокея з шайбою. СРСР

— США. (М). 12.45 — Телеві-

ст. (К). 13.55 — Українське ко-

льорове телебачення. Естрад-

ний концерт «Київська весна».

(К). 16.15 — Для школярів

«Сурмач». (Донецьк). 16.45

— Робітничий клас району

з'їзду. (М). 17.20 — Теле-

фільм. «Україна. Кроки в іте-

річці». II серія. «Час уперед».

(К). 17.50 — Телевіст. (К).

18.00 — Шодення з'їзду КПРС.

(М). 18.15 — Для школярів.

Кантата О. Пахмунтової «Чер-

воні спідопити». (М). 19.40 —

Делегати ХХІV з'їзду КПРС.

(М). 19.00 — Кольорове телеба-

чення. Художній телефільм

«Секретар парткому». II серія.

(М). 20.15 — На ХХV з'їзді КПРС

Програма «Час». (М). 21.00 —

Концерт для Червонопрапор-

ного ім. Олександра ансамбля

пісн і танцю Радянської Ар-

мії. (М). 22.00 — Кольо-

рове телебачення. Чемпіо-

нат світу з хокея з шайбою.

СРСР — США. (Швейцарія).

23.10 — «Зустріч з піснями».

Концерт. (Львів). 23.50 — Теле-

віст. (К).

ЧЕТВЕР, 1 КВІТНЯ. ПЕР-

ША ПРОГРАМА. 10.00 — На

ХХІV з'їзді КПРС. (М). 10.30 —

Художній телефільм «Валті-

смура». (М). 11.40 — Для шко-

лярів «Твій перший вірш».

(К). На Москву. 12.10 — Теле-

віст. (К). 17.15 — Голубий

скан — школярів. «Володи-

мир Ульянов». (Кіровоград).

17.40 — Телевіст. (К). 18.00

— Шодення ХХІV з'їзду КПРС.

(М). 18.15 — Концерт для

дітей виробництва. Трансля-

ція з Колошного залу Будин-

ку спілок. (М). 19.15 — Зару-

біжні гості ХХІV з'їзду

КПРС. (М). 19.35 — Кольоро-

ве телебачення. Чемпіонат сві-

ту з хокея з шайбою. Швеція —

Фінляндія. (Швейцарія). 20.16

— На ХХІV з'їзді КПРС: Про-

грама «Час». (М). 21.00 — Ко-

льорове телебачення. Художній

фільм «Весілля в Малинівці».

(М). 22.30 — Чемпіонат світу з

хокея з шайбою СРСР —

ЧССР. (Швейцарія). В перерві

телевіст.

П'ЯТНИЦЯ, 2 КВІТНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА. 10.00 —

На ХХІV з'їзді КПРС. (М).

10.30 — Концерт колектива

художньої самодіяльності міст

Ярослава і Рибніська. (М).

11.00 — Телевіст. (К). 11.10 —

Телефільм «Кораблі йдуть».

(К). 11.35 — Шкільний ефір.

Українська література для уч-

нів 9-го класу. Леся Українка.

«Лісова пісня». (К). 12.15 —

Кольорове телебачення. Чем-

піонат світу з хокея з шай-

бою СРСР — ЧССР. (Швейца-

рія). 13.15 — Новини. (М). 10.35

— Наша афіша. (К). 16.40 —

Для школярів «У нашому дво-

рі». (К). 17.10 — Телефільм.

«Кроки п'ятирічки». III серія.

«Людина і прогрес». (К). 18.00

— Шодення ХХІV з'їзду

КПРС. (М). 18.15 — «Наші

вірші, наші пісні». Концерт.

Трансляція з Колошного залу

Будинку спілок. (М). 19.15 —

Зарубіжні гості ХХІV з'їзду

КПРС. (М). 19.40 — «Він нам

писав». (К). 20.30 — На ХХІV

з'їзді КПРС. Програма «Час».

(М). 21.15 — Кольорове теле-

бачення. А. Софронів «Доля

мачуха». Прем'єра телеспек-

таклю. (М). 22.15 — Вєтр оїво-

рети. (М). 23.30 — Телевіст. (К).